

De Wietproef: Experiment zonder rendement.

Het is niet eenvoudig om uit de door Minister Grapperhaus voorgestelde Wietproef voor gedoogde coffeeshops voordelen te noemen voor deelnemende coffeeshopondernemers. Het enige voordeel is mijn inziens dat we eindelijk een complete administratie kunnen inleveren bij de belasting ontvanger, omdat de wiet met factuur geleverd wordt. Een opsomming van de nadelen behoeft een veel meer uitleg, want die zijn er, al ziet de centrale overheid deze (nog) niet, zij hebben immers nog nooit met coffeeshophouders overlegd over de huidige situatie en de eventuele implicaties van het geplande wietexperiment.

Burgemeesters en de VNG zien wel nadelen, maar slechts uit het oogpunt van veiligheid en overlast in hun gemeentes, als het experiment onveranderd gaat plaatsvinden. Ook zij gaan vaak nog niet voldoende in gesprek met de plaatselijke coffeeshopondernemers.

Ik maak een opsomming vanuit mijn oogpunt, dat van een coffeeshophouder die vindt dat de Wietproef al 42 jaar loopt. Ik vind ook dat er nu een eind aan moet komen, ik zou graag zien dat het kweken, leveren, opslaan en verkopen van cannabis producten wordt gelegaliseerd, of dat de hele cannabisketen verboden wordt, van produceren tot en met consumeren. Dat laatste zal niet mogelijk zijn, omdat wij in Nederland nu eenmaal 'het recht op roes' hebben, we mogen cannabis gebruiken, dan zal je het ook ergens moeten kunnen kopen, en iemand zal het moeten telen.

Door het observeren van het langlopende experiment, genaamd, 'het gedoogbeleid voor cannabisgebruik en handel', weten we nu dat dit niet heeft geleid tot een ontwrichting van onze maatschappij.

Ook heeft de verkoop van cannabis via geregistreerde coffeeshops, waar de softdrug ook genuttigd mag worden, niet geleid tot een massale overstap naar hard drugs als heroïne, zoals steevast werd beweerd door onze politieke leiders en hun handhavende werknemers. (stepping stone theory)

De handelswijze van Nederland wordt geobserveerd door de hele wereld, en meer gewaardeerd over de landsgrenzen, dan door b.v. onze Premier Rutte, die cannabis 'troep' noemt. Hij toonde zich ook niet bepaald een ambassadeur van het succesvolle Nederlandse drugsbeleid bij een recent bezoek aan Canada, waar cannabis een paar dagen eerder volledig werd gelegaliseerd.

<https://www.ad.nl/buitenland/rutte-tegen-canadese-scholieren-rook-geen-wiet~a629b29b/>
(Bij nazien van de gegevens hieromtrent blijkt dat er in Canada 25 keer (!) zoveel opiaten overdosis gevallen zijn dan in Nederland.)

Door het Nederlandse coffeeshop experiment, en de gunstige cijfers die dit na 4 decennia gedogen heeft opgeleverd, hebben landen als Uruguay, Canada en een aantal staten in de VS besloten cannabis volledig te legaliseren, zonder te experimenteren, dat deden wij voor ze.

<https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/cannabis-legaal-in-canada-loopt-nederland-nu-achter~b3abdc0d/>

Meer repressie, meer criminaliteit.

Het verbieden van de productie voor, en levering van cannabis aan coffeeshops begint wel te lijken op een maatschappij ontwrichtend beleid, door de constant opgevoerde repressie is de handel nu in handen van keiharde boeven, die de rol van de thuiskweker hebben overgenomen. Hoewel het vast staat dat men niet kan overlijden door het gebruik van cannabis, zijn er al legio dodelijke slachtoffers gevallen in het criminele telers circuit, omdat cannabis nog steeds illegaal is.

Als men de thuiskwekers destijds een vergunning had gegeven om 'officieel' voor coffeeshops te kweken, was er nu niet zo veel criminaliteit rond dit bijzondere plantje.
<http://nolvanschaik.blogspot.com/2013/10/steeds-meer-doden-door-cannabis-in.html>

De (on)vrijwillige deelname.

Als een gemeente wordt geselecteerd om te mogen deelnemen aan de Wietproef, moeten alle coffeeshops in die gemeente meedoen aan dit experiment, of ze nu willen of niet. Vreemd, want alle coffeeshops in de omliggende gemeentes met coffeeshops hoeven helemaal niets te veranderen aan hun handel en handelswijze. De overheid kan dus wel afdwingen dat alle coffeeshops in een gemeente mee moeten doen, maar de coffeeshops in omliggende gemeenten, die zich in dezelfde politieregio bevinden, hoeven niet mee te doen.

Dit omdat het niet mogelijk zou zijn om in een gemeente met twee verschillende vormen van coffeeshopbeleid kan worden gewerkt.

Dat kan dus wel in 1 politieregio, b.v. Kennemerland, want als Haarlem mee 'mag' doen, en Zandvoort, Beverwijk en Velsen hoeven niet mee te doen, zijn er wel twee soorten coffeeshopbeleid in deze justitiële regio? Dat zou volgens mij ook niet moeten kunnen, want dat maakt het handhaven voor politie en justitie nog ingewikkelder dan het nu is.
https://nl.wikipedia.org/wiki/Veiligheidsregio_Kennemerland

Bij legale productie, transport en opslag van cannabis moeten we alsnog gaan discrimineren.

De Wietpas, oftewel, geen toegang voor buitenlanders in coffeeshops, is nooit landelijk uitgerold, omdat daar geen grondslag voor was, maar is nog wel van kracht in het Zuiden, al heeft Tilburg de Wietpas afgeschaft. <https://www.nu.nl/binnenland/5144435/tilburg-laat-buitenlander-langere-periode-weer-toe-in-coffeeshop.html>

Ik kon me nog voorstellen dat een rechtbank denkt te kunnen beslissen om coffeeshops buitenlanders te laten weigeren, het product werd niet legaal wordt geproduceerd en verhandeld, het werd slechts gedoogd. Nu de cannabis legaal gaat worden geproduceerd, aangeleverd en verhandeld, kan geen rechter dit verbieden, dan zou de verkoop van alcohol en tabak aan buitenlanders ook wel verboden kunnen worden.

Als Tilburg 'mag' meedoen aan de Wietproef van Grapperhaus, moeten ze dus weer gaan discrimineren, al ziet de gemeente dat niet zitten, en de plaatselijke

coffeeshopondernemers al helemaal niet. Dit zal ongetwijfeld weer leiden tot onzinnige rechtszaken waar alleen juristen en advocaten beter van worden, de burger betaalt de OvJ, de coffeeshopondernemers de advocaten.

Alleen al om deze opgelegde selectieverplichting zou ik weigeren deel te nemen aan dit experiment.

Geen buitenlandse hash meer op het coffeeshopmenu.

Toen het gedogen 'officieel' begon, in 1976, dankzij Dries van Agt, was er nog geen sprake van Nederwiet en wietbendes, alleen een paar slimme smokkelaars die hun handel over de Nederlandse grenzen wisten te brengen.

Toen het aantal coffeeshops toenam, tot zo'n 1450 in 1995, leidde dat tot het ontstaan van gigantische en meedogenloze hashbendes, waar vraag is, komt aanbod. De naweeën van deze periode beleven we nu nog in onze rechtbanken. Uiteindelijk werd de behoefte aan grote partijen hash grotendeels onnodig gemaakt door de opkomst van Nederwiet.

Naast geïmporteerde hash, die het overgrote deel van het menu van de eerste coffeeshops uitmaakte, was er alleen buitenlandse wiet, uit Indonesië, Thailand en India. Het gedogen had dus betrekking op hash en wiet, alles afkomstig uit het buitenland.

Dankzij de thuishwekers werden we vanaf 1986 voorzien van Nederwiet, in kleine hoeveelheden, want de groene golf was toen nog niet echt op gang gekomen. Rond 1990 werd Nederwiet gemeengoed in coffeeshops, en nam het de markt grotendeels over, tot rond de 75 % van de omzet.

Door deze geweldloze overname van de cannabismarkt en het terugdringen van het marktaandeel van geïmporteerde hash en wiet naar 25 % werd het smokkelen van cannabis minder interessant, het was moeilijk te verkopen en moest lang worden verborgen in de opslag.

De thuishweker heeft de grootschalige hashhandel een halt toegeroepen, niet de Nederlandse politie of Justitie. Hash komt nu in kleinere hoeveelheden ons land binnen, hoofdzakelijk Marokkaanse hash, maar ook Charas en Manali uit India en sind kort weer gele Libanon.

Toch wil de huidige MvVJ, Grapperhaus, hash nu verbieden, en word het gedogen beperkt tot de productie van en handel in 10 soorten wiet en 8 soorten nederlandse hash, die van 8 van deze 10 soorten gemaakt zullen moeten worden. Dit zal leiden tot de vorming van een niet gedoogd illegaal circuit voor hash, en/of tot het kopen bij een coffeeshop in een omliggende gemeente, waar de coffeeshops zijn uitgesloten van deelname aan de wietproef.

Als ik al gedwongen zou kunnen worden om aan dit slecht doordachte experiment mee te doen, zou ik onze advocaat aan het werk zetten om de gemiste inkomsten van hash op te eisen van Grapperhaus en consorten.

Coffeeshops dragen gewoon belasting af, en kunnen dus aan de hand van hun administratie aantonen dat zij een deel van hun omzet verliezen door beperkingen die

worden opgelegd door de overheid. Het is ondenkbaar dat Nederlandse hash de plaats van buitenlandse hash zou kunnen overnemen, dat is geprobeerd, en werkt niet.

Een charmante oplossing zou kunnen bestaan uit het gedogen van hashkantoren, met inzage en controle door de overheid, en belastingafdracht, want dat maakt alles goed, toch? Ook het verschijnsel hashkantoor bestaat al decennia, en de transporten uit o.a. Marokko, India, Libanon en Afghanistan zullen niet stoppen door het plan Grapperhaus.

Geen eetbare cannabisproducten (edibles) meer op het menu.

In de Verenigde Staten wordt cannabis in steeds meer staten gelegaliseerd, met de bijkomstigheid dat Amerikaanse gebruikers veel meer eetbare cannabis tot zich nemen omdat ze de cannabis niet willen roken, maar toch van de gewenste roes willen genieten. De markt is eetbare cannabis is enorm, in 2016 werd er in de VS al voor 7.2 miljard dollar aan cannabis edibles verhandeld!!

De gezondheidsrisico's zijn te verwaarlozen bij orale inname, het is immers een kruidje uit de tuin.

In Nederland stoppen steeds meer coffeeshop bezoekers, veelal om gezondheid redenen, met het roken van joints, maar ze willen wel graag van de prettige roes van cannabis blijven genieten.

Deze groeiende groep cannabis consumenten schakelt dan over op het eten van cannabis, in cake, muffins, chocolade of een THC-rijke stroopwafel.

Als Minister Grapperhaus met dit experiment het eetbare alternatief voor cannabis roken verbiedt in de coffeeshops, getuigt dit van weinig inzicht, het roken wordt immers door onze regering sterk ontmoedigd. Het verbieden van edibles in coffeeshops zou het illegale circuit, vooral de thuisbezorgende illegale verkoper, naast de buitenlandse hash, nog een mooi handeltje doen toekomen, edibles, omdat het in de coffeeshop niet mag!

<https://www.forbes.com/sites/mikemontgomery/2017/07/19/edibles-are-the-next-big-thing-for-pot-entrepreneurs/#3c4101e576bd>

Eenheidswiet: allemaal dezelfde 10 soorten op het menu, oftewel: McCannabis!

Als de Wietproef op deze manier van start gaat komen er maar 10 soorten wiet en 8 soorten hash op het menu te staan, bij alle coffeeshops in een gemeente, of in het hele land, dat is nog niet duidelijk.

Nu proberen coffeeshops elkaar het gras voor de voeten weg te maaien door met een uniek en heerlijk geurende cannabis soort op het menu te komen, de cannabis consument zal van deze vrije keuzemogelijkheid gebruik maken door deze soort bij de coffeeshop te halen die dit aanbiedt.

Dat is straks niet meer van toepassing, alle coffeeshops verkopen, net als McDonald's of Starbucks, dezelfde producten als alle andere verkooppunten, waardoor men in elke willekeurige coffeeshop hetzelfde standaard menu krijgt aangeboden. Alweer zo'n inkoppertje voor de illegale markt, zij mogen zoveel cannabis producten aanbieden als zij krijgen aangeboden door de overbodig geworden (illegale) kwekers. Verder kunnen zij

het goedkoper aanbieden, want zij hoeven immers geen overhead en belasting te betalen, het voordeel van de illegaliteit. Hun enige investeringen zijn een vervoermiddel, een weegschaal en een slimme telefoon. De groei van de illegale handel is dan het gevolg van het 'Grapperhaus effect'.

Cannabis voorverpakt in vaste hoeveelheden?

Het gedoogbeleid werd destijds gebaseerd op twee pijlers: het scheiden van de markten van softdrugs als hash en wiet van de markt van de harddrugs als heroïne en cocaïne, en Harm Reduction, hetgeen betekent dat het gebruik van drugs met zo min mogelijk risico's voor de gebruikers gezondheid zou plaatsvinden.

In de Wietproef wordt de wiet aangeleverd in voorverpakte eenheden van b.v. 1 gram en 3 gram. In de meeste coffeeshops wordt de cannabis verkocht na te zijn afgewogen voor het oog van de consument, zodat deze ziet wat er in zijn zakje terecht komt.

Er zijn cannabis consumenten die, nadat ze een zakje wiet hebben gekocht, dit achter elkaar oproken, zij hebben niet voldoende zelfbeheersing om dit te voorkomen.

Deze cannabis consumenten hebben een eigen soort van harm reduction bedacht, zij kopen per keer slechts voldoende wiet om 1 joint te draaien, om niet in de verleiding te kunnen komen om er nog 1 of twee te draaien. Dat kan, omdat er dan b.v. 0.3 gram wordt gekocht, die mogelijkheid bestaat bij de verkoop 'over de weegschaal', dat is genoeg voor 1 joint, gemengd met een gram tabak.

Als de wiet alleen nog voorverpakt beschikbaar komt, kunnen deze consumenten zichzelf niet meer in bescherming nemen, zij gaan dus meer en vaker joints roken. De term Harm Reduction is dan alleen nog maar een term, en heeft verder geen betekenis meer in de coffeeshop.

Als de regering serieus met harm reduction voor cannabis consumenten bezig zou zijn, zou de prijs van cannabis in de Wietproef zodanig laag moeten zijn dat men een betaalbare joint kan draaien met een gram wiet, zonder tabak.

Dit zou moeten worden aanbevolen en ondersteund door Staatssecretaris Paul Blokhuis van Volksgezondheid, hij is immers bezig met het terugdringen van tabaksgebruik in coffeeshops.

<https://www.parool.nl/amsterdam/tabaksrook-straks-ook-in-coffeeshop-verboden~a4607989/>

Oneerlijke concurrentie van collega's in de gemeente en/of in de omliggende gemeentes.

De Wietproef zou alle coffeeshophouders in eenzelfde gedoog-gemeente verplichten om mee te doen aan het experiment. Dat lijkt me verstandig, want als in Haarlem b.v. 9 coffeeshops zouden besluiten mee te doen, en de andere 7 zien daarvan af, is het gauw gedaan met de 9 Wietproef coffeeshops.

De overige 7 coffeeshops mogen dan immers hun complete menu blijven aanbieden, met vele soorten wiet, buitenlandse hash en edibles, allemaal producten die in het experiment niet meer mogen worden aangeboden. De 9 aan het experiment gebonden coffeeshops zullen binnen een half jaar hun personeel op straat moeten zetten en hun faillissement aanvragen.

Daarnaast zijn er, ook als alle coffeeshops in 1 gemeente mee moeten doen, de buurgemeentes met vrije coffeeshops, waar ook alles te koop blijft, het zal een aanzienlijk deel van de klanten bij de Wietproef coffeeshops wegtrekken, hetgeen de omzet van deze shops zal doen kelderen.

Dit zal de animo om mee te doen aan het experiment onder coffeeshopondernemers doen verdwijnen, en dat is begrijpelijk.

Burgemeester Depla van Breda is voorstander van de vrije keuze om mee te doen aan de Wietproef, dit toont aan dat deze bestuurder, die pretendeert erg begaan te zijn met het coffeeshopbeleid, er nog steeds niets van begrijpt.

Wietproef kan overlast veroorzaken door waterbed effect.

Als Depla zijn zin zou krijgen, en ook in het geval van een deelnemende gemeente tussen enkele niet deelnemende gemeentes, zoals Haarlem, met op 10 – 15 kilometer coffeeshops in Beverwijk, IJmuiden, Zandvoort en Hoofddorp, ontstaat het waterbed effect, want dan gaan de meeste cannabis consumenten naar de coffeeshops waar ze wel hun hash, een enorme variatie in wiet en edibles kunnen verkrijgen. Het gevolg is dat de 'vrije' coffeeshops in dezelfde gemeente, en/of de coffeeshops in dichtbij gelegen gemeentes veel meer bezoekers moeten gaan bedienen dan normaal. Dit zou kunnen leiden tot overlast rond deze coffeeshops. Er zullen rijen voor deze coffeeshops komen te staan, en parkeren rond deze coffeeshops wordt dan voor omwonenden bijna onmogelijk gemaakt. Dit zou ingrijpen door de overheid kunnen rechtvaardigen (zie: Maastricht en de Wietpas maatregel) en de vrije coffeeshops in de problemen kunnen brengen.
https://www.limburger.nl/cnt/dmf20170723_00043928/vier-limburgse-steden-in-landelijke-top-6-qua-drugsoverlast

Prijzen in Wietproef marktconform maken is dodelijk.

Het advies van de commissie Knottnerus adviseert om de prijzen van de Wietproef wiet marktconform te maken, oftewel, net zo duur als de huidige prijzen in de coffeeshops. Dit geeft aan dat de Commissie Knottnerus niet begrijpt hoe die prijzen tot stand zijn gekomen, en hoe deze prijs zich verhoudt ten opzichte van de legaal gekweekte cannabis die in de apotheek beschikbaar is.

De prijs voor een gram legaal geproduceerde cannabis, geproduceerd volgens een strak protocol en met personeel in witte jassen en met rubberen handschoenen is van af € 5,80. Dat is voor de betere soorten wiet in de coffeeshops de inkoopprijs per gram, en die moet dan verdubbeld worden, de belastingdienst accepteert geen lagere opslag.

Hoe heeft het zo ver kunnen komen dat een illegale versie van een genotsmiddel goedkoper is dan de legale versie? Illegale drank en sigaretten zijn goedkoper dan de legale versie, en dat is 'normaal' anders zouden we deze gewoon in de winkel blijven kopen.

De prijs van cannabis voor de coffeeshops is sinds de invoering van de euro omhoog gestuwd door de toenemende repressie, waardoor tegenwoordig alleen nog cannabis wordt geteeld door mensen die het risico durven nemen om hiervoor gepakt en vervolgd te worden.

Hoe groter het risico om gepakt te worden, en hoe hoger de sancties die worden opgelegd bij veroordelingen, zoveel hoger werd ook de prijs van illegale cannabis opgedreven.

Qua kosten is de illegale teler goedkoper uit dan Bedrocan, de legale leverancier van de apotheken. Bedrocan betaalt de gebruikte stroom, loonbelasting voor het personeel en belasting over de omzet/winst en andere overhead kosten.

De illegale teler zou dus zijn cannabis goedkoper moeten kunnen leveren dan Bedrocan, maar door voornoemde risico's wordt de prijs belachelijk hoog gehouden. Dit is veroorzaakt door onze overheid, die de thuiswekkers heeft uitgeschakeld en daarmee, weliswaar onwetend en ongewild, de criminaliteit rond de teelt van cannabis heeft doen toenemen tot de huidige uitwassen.

<https://www.telegraaf.nl/nieuws/1410888/medicinale-wiet-wordt-goedkoper>

Als de 'legale' cannabis in de Wietproef coffeeshops niet aanmerkelijk goedkoper wordt dan de huidige markt, komt er zeker niemand naar deze coffeeshops, want: te dure wiet, te weinig keus, geen buitenlandse hash en geen cannabis edibles.

Als de cannabis van Bedrocan kan worden aangeboden voor rond de € 6,- per gram, moet dat ook kunnen in de coffeeshops die deelnemen aan de Wietproef. Als dit niet het geval is, is de Wietproef gedoemd te mislukken, en zullen veel van de (verplicht) deelnemende coffeeshops failliet gaan.

Een prettige bijkomstigheid is dat men op deze manier ook de straathandel, die afhankelijk is van dure, illegale wiet, haar klanten gaan verliezen aan de goedkopere Wietproef coffeeshops.

Na afloop experiment weer illegaal?

Uit het bovenstaande blijkt dat de Wietproef een ware beproeving zal worden voor de aangewezen deelnemende coffeeshops en hun uitbaters.

Al deze inspanning is eigenlijk om niets, en dit hele experiment is zinloos, want zelfs als het experiment een doorslaand succes zou worden, is het de bedoeling dat de deelnemende coffeeshops een half jaar de tijd krijgen om weer in zee te gaan met illegale telers.

Het moge duidelijk zijn dat dit niet uitnodigt tot deelname, al doe je je stinkende best, en doe je het experiment slagen, against all odds, is het om niets geweest.

Ook het uitschakelen van de criminele telers voor coffeeshops was dan zinloos, want die moeten weer in actie komen om de, dan weer illegale cannabis, te leveren aan de dan weer criminele achterdeur.

Kortom, het experiment is hoe dan ook niet bedoeld om een succes te worden. Het begint meer te lijken op een Kafkaïaans drama in vier bedrijven: Illegale telers uitschakelen; Legale telers inschakelen; Legale telers uitschakelen; Illegale telers weer inschakelen.

Mijn conclusie:

Laat maar, ik experimenteer liever niet meer, legaliseer de teelt en het gebruik van cannabis, of verbiedt de teelt en het gebruik van cannabis. Als dat niet kan of mag, laat

het dan maar bij het gedoogbeleid, want dat is zo langzamerhand beter te begrijpen dan de opzet van dit zinloze experiment, waarbij de deelnemende coffeeshop een kansloze speelbal van de overheid wordt.

Nieuwe bedrijfstak, wietteelt, mag maar 4 jaar bestaan.

Even over de tijdelijk legale telers, want zij zullen veel moeten investeren, en worden na 4 jaar Wietproef afgedankt. Ik kan me niet voorstellen dat er ondernemers zijn die heel veel geld willen gaan investeren in een nieuwe bedrijfstak, die slechts 4 jaar mag bestaan. De investering in een pand, beveiliging, apparatuur en personeel zal enorm zijn. In de voorziene 4 jaar die de productie voor de Wietproef mag duren kan de ondernemer niet eens zijn volledige investering afschrijven.

De gevolgen voor de samenleving.

Het experiment veroorzaakt met het verbieden van hash en edibles een schadepost voor de belastingontvanger, en dus ook de Nederlandse burgers, want de straathandel profiteert, maar betaalt geen belasting.

De coffeeshops dragen gezamenlijk jaarlijks rond de € 440.000.000,- in belastingen af. Als een belangrijk gedeelte van hun handel wordt verbannen uit deze ondernemingen, komt dit in handen van de illegale straathandel.

De straathandel moet door de politie bestreden worden, dat kost ons geld. Illegale telers drukken zwaar op het vastgelopen justitiële apparaat, dat kost ons geld.

Een lose-lose situatie dus, op zijn Amerikaans gezegd.

Zoeken naar een oplossing.

De coffeeshops betalen belasting over de verkoop van het aantal kilo's die worden verkocht, en die worden opgegeven in hun administratie.

Als elke coffeeshopondermer een aantal kwekers mag aantrekken om dat aantal kilo's jaarlijks voor ze te produceren, met inzage door de overheid en de benodigde instanties, hoeft er maar weinig te veranderen, dat is na 42 jaar experimenten wel duidelijk geworden. De ervaring is er, de markt is er, de vraag is er, alleen het aanbod heeft een behoorlijke regelgeving.

Samen met gedoogde hashkantoren, met overheidstoezicht, net als bij de telers, kan een nieuw cannabis- en coffeeshopbeleid worden uitgewerkt, voor alle coffeeshops. Ook wordt hiermee de illegaliteit de wind volledig uit de zeilen genomen, een win-win situatie dus.

Overheid, maak eerst een eind aan het langlopende gedoog-experiment, het is zinloos om nu te beginnen met een experiment in dit experiment, zonder uitzicht op rendement.

Nol van Schaik, coffeeshopondernemer, proefmens in het Gedoog Experiment sinds 1991.

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/drugs/experiment-gesloten-coffeeshopketen>